

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1766-09-20)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1766-09-20)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEBOGHANDEL., s. 422. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000193.pdf> (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

20. September 1766.

TIL NILS REINHOLD BROCMAN ¹.

Velædle, Høistærede Herr Assessor.

Min Ven maa ret inderlig ynkes over mig i den store Sorg, mig er tilslaaet, siden ieg sidst skrev, at ieg har mistet min dydige Hustru og min kiære Dotter, den ældste ². Den gode Gud har behaget at prøve mig, men ieg har Ham og alene at takke, som har givet mig Trøst, Taalmodighed og Styrke til at gaae al den Modgang igiennem, som mit Hus paa nogle Ugers tid blev hiemsøgt med. En ulykkelig Dysenterie eller, som vi det kalde, Blodgang har en tid lang grasseret her i Staden og taget en Mængde baade bekiendte og ubekiendte Folk bort. Mit Hus var et med de første, som deraf blev befænget, førend vi havde hørt, at denne Sygdom var gængs, og ikke mindre end 8. á 9. Mennesker, det er næsten alle i mit Hus, faldt den ene strax efter den anden derudi, undtagen ieg og min Søn og det nyfødte Barn, som maatte være bedrøvede Tilskuere i en saa ynkværdig Tilstand og leve i daglig Frygt og Fare for s. 423samme Skæbne. Men de ere, Gud skee Lov, nu alle igien restituerede, og ingen døde, uden en Pige og forbemeldte tvende mine kiæreste Venner. Alting var saa got og glædeligt; ieg selv var kommen mig af en Feber, Min Kones Barnefødsel var gaaen lykkelig af, og hun efter 8. Dage var i Stand til at besørge sit Hus, da hendes Piger faldt i den svare Sygdom og maatte ud i Hospitalet: Men i det samme bliver det lille kiære Barn syg og dør pludselig paa fjerde Dagen. Tænk dog, hvilken Sorg for en saa øm Moder, at se sig berøvet en saa kiærlig og vel tegnende Dotter. Hvad skeer, Moderen i denne inderlige Hiertesorg angribes strax af Sygdommen, som pinede hende med store Smerter indtil paa syttende Dag, da Gud gjorde alting got, efterat al anvendt Menneskelig Hielp var forgieves ¹. Ieg kan ikke skrive videre herom, men takker Gud, som har givet mig Kraft og Naade til at efterhaanden forglemme min Elendighed. Mit Hus, som ved saa ulykkelige Tilfælde har været aldeles derangeret, begynder efterhaanden igien at komme i Orden; Min liden Helena Iacobina befinder sig vel ved en god Bonde-Ammes Bryst, Min Friderik gjør mig daglig Fornøielse, Mine Venner dele min Sorg imellem sig, og staae mig bi, som de best kan, Min Helbred er god, i det mindste langt bedre, end den efter saa svækkende Omstændigheder havde Aarsag til.

Den 24. Augusti, som var Dagen for min Sl. Hustrues Begravelse, bekom ieg Hr. Assessorens Brev af 19. ditto, Men i hvor kiært det skulde være mig, maatte ieg dog i nogle Dage legge det bort uden at kunde læse det. Siden har det meget fornøiet mig, og ieg takker nu hiertelig for al den Omsorg og Bekostning, Min Ven har haft for mig, som ieg snart skal stræbe til al takke at betale. Men hvor gaaer det til, at endnu ingen Skipper Klopstok er her ankommen; Her gaaer noget frygtsomt Rygte om Skib, som skulde haft endeel af Ambassadeurens Equipage inde: Men ieg trøster mig alt ved, at langvarig Modvind og s. 424Stormveder kan være Aarsag i hans Ophold. Imidlertid længes ieg meget efter hans Komme, og vilde ikke gerne, at Breviarium Ottoniense skulde, efter saa megen Umag paa Min Vens Side og saa stor Attraae hos mig, undergaae.

Her foregaaer store Forandringer hos os, og flere tegner det til: Men, Gud skee Lov, mig røre[r] det ganske lidet enten paa deres Side, som glædes, eller paa deres, som græde derover, uden for saavidt ieg tager Deel i det, som sigter til publique Velgaaende. Maatte ieg engang være lykkelig at høre nogen god og reel avancement for min Kiære Herre, skulde det ubeskriveligen fornøie mig, og ikke mindre, om ieg endnu engang maatte see Ham hos mig i denne min eenlige Stand. Ieg ønsker Hannem imidlertid det allerbeste, og lever med uendelig Tilgivenhed

Hans oprigtigste Tiener
I. Langebek.

Kiøbenhavn d. 20. Sept. 1766.